

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

**Всеукраїнська науково-практична конференція
здобувачів вищої освіти**

«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ І ВИРОБНИЦТВУ»

Актуальні проблеми ветеринарної медицини

22-23 квітня 2025 року

**Біла Церква
2025**

УДК 001.895:338.43:378-053.6:636.09(063)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Шуст О.А., д-р. екон. наук, ректор.

Варченко О.М., д-р. екон. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Філіпова Л.М., канд. с.-г. наук.

Царенко Т.М., канд. вет. наук.

Куманська Ю.О., канд. с.-г. наук.

Козій Н.В., канд. вет. наук.

Славінська О.В., начальник редакційно-видавничого відділу.

Відповідальна за випуск – **Славінська О.В.**, начальник редакційно-видавничого відділу.

Актуальні проблеми ветеринарної медицини: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти. 22-23 квітня 2025 р. Білоцерківський НАУ. – 282 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

Спектр дії	грампозитивних та грамнегативних мікроорганізмів	грампозитивних бактерій
Форма випуску	Шприц – тубус 5,4 г	Шприц – тубус 3,6 г
Стійкість до резистентності	Ризик нижчий через комбінацію двох антибіотиків	Вищий ризик оскільки містить лише клоксацилін
Ефективність	Вища за рахунок комбінації двох антибіотиків	Менша у випадок змішаних інфекцій
Тривалість дії	До 4 тижнів	Протягом усього сухостійного періоду

Порівнявши препарати “Каумаст” та “Інтрамар ДЦ”, можна дійти висновку, що обидва засоби ефективні для профілактики й лікування маститу у корів під час сухостійного періоду.

Проте вибір залежить від конкретних умов господарства:

- “Каумаст” має ширший спектр дії та ефективний проти грампозитивних і грамнегативних бактерій, тому підходить для стада, де поширені обидва типи збудників.
- “Інтрамар ДЦ” забезпечує тривалий захист протягом усього сухостійного періоду та є оптимальним для профілактики маститу за типової бактеріальної флори.

Отже, оптимальний вибір препарату залежить від бактеріологічного аналізу стада, тривалості сухостійного періоду та особливостей конкретного господарства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Захарченко В., Красівський А. Менеджмент маститу корів. Молоко і ферма. 2016. №3. С. 109-111.
2. Масс А. О., Овчаренко Г. В., Васецька А. І. Ефективність діагностики, профілактики та терапії корів, хворих на мастит. Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. Гжицького. Серія: Ве-теринарні науки. 2016.
3. (Електронний ресурс) - eurovet.com.ua/product/intramar-lc-3/. - Дата доступу: 15.04.2025
4. (Електронний ресурс) - <https://tabletki.ua/uk/>. - Дата доступу: 15.04.2025

СЕКЦІЯ 5. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВНУТРІШНЬОЇ ПАТОЛОГІЇ ТВАРИН І ПТИЦІ

УДК: 636.4.053.09:616.155.194:619

СИМЧИЧ Н.В., здобувач вищої освіти

Науковий керівник – **САМОРАЙ М.М.**, канд. біол. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

КЛІНІКО-МЕТАБОЛІЧНИЙ СТАТУС ПОРОСЯТ, ХВОРИХ НА АНЕМІЮ: ЙОГО ПОРІВНЯЛЬНА ОЦІНКА ЗА ЛІКУВАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНИХ ЗАХОДІВ

Аналіз захворюваності поросят в одному із господарств Київської області показав, що дефіцит заліза є значною проблемою. Дослідження ефективності препарату Феролаф виявило покращення гематологічних показників у дослідній групі поросят вже з 4-добового віку, що проявлялося вищою кількістю еритроцитів, вмісту гемоглобіну, величини гематокриту та концентрації альбуміну порівняно з контрольною групою у різні вікові періоди.

Ключові слова: дефіцит заліза, поросята, залізодефіцитна анемія, гематологічні показники, Феролаф, профілактика, лікування, гемоглобін, еритроцити, гематокрит, альбумін.

Залізодефіцитна анемія – це патологічний стан, що виникає внаслідок недостатності заліза в організмі, та призводить до порушення синтезу гемоглобіну й зниження здатності крові транспортувати кисень. У поросят раннього віку ця патологія є однією з найпоширеніших причин затримки росту, підвищеної захворюваності та смертності [1].

Фізіологічно новонароджені поросята мають дуже обмежені запаси заліза – близько

50 мг, тоді як потреба в ньому для нормального росту і розвитку в перші тижні життя сягає 7–10 мг на добу. Материнське молоко містить лише 1–2 мг/л заліза, що є недостатнім для покриття добової потреби. Крім того, швидке зростання поросят, низький рівень феритину в організмі, а також обмежений контакт із ґрунтом у промислових умовах утримання, де поросята позбавлені природного джерела мікроелементів, створюють високий ризик розвитку анемії [2].

Клінічно залізодефіцитна анемія у поросят проявляється блідістю шкіри та слизових оболонок, зниженням апетиту, млявістю, затримкою росту, задишкою, тахікардією. У тяжких випадках відзначаються набряки, порушення терморегуляції, а також підвищена чутливість до інфекційних агентів [3]. Патогенез анемії полягає у зменшенні утворення еритроцитів і гемоглобіну через дефіцит заліза, що веде до гіпоксії тканин. Гістологічні зміни включають атрофію серцевого м'яза, печінки, селезінки та кісткового мозку.

Діагностика базується на клінічних ознаках, результатах загального аналізу крові (зниження вмісту гемоглобіну, величини гематокриту, кількості еритроцитів), а також визначенні концентрації сироваткового заліза та феритину [4].

Таким чином, залізодефіцитна анемія у поросят є актуальною ветеринарною проблемою, що вимагає ранньої діагностики, профілактики та своєчасного лікування для забезпечення стабільного вирощування молодняка в умовах сучасного свинарства.

Метою даного дослідження було оцінити вплив застосування ветеринарного препарату Феролайф на гематологічні показники та клінічний стан поросят з метою профілактики залізодефіцитної анемії в умовах одного із господарств Київської області.

Аналіз структури неінфекційної патології в одному із господарств виявив, що дефіцит заліза є однією з причин захворюваності поросят, складаючи 48 % від загальної кількості зареєстрованих випадків. Це підкреслює важливість профілактичних заходів, спрямованих на забезпечення адекватного рівня заліза в організмі тварин.

Ефективність Феролайфу була продемонстрована вже з 4-добового віку, про що свідчать результати гематологічних досліджень. У дослідній групі відмічено наступні середні значення: кількість еритроцитів – $6,15 \pm 0,25$ Т/л, концентрація гемоглобіну – $95,2 \pm 1,0$ г/л, величина гематокриту – $14,8 \pm 0,55$, відсоток альбуміну – $39,1 \pm 0,45$. Ці показники були статистично значуще вищими порівняно з контрольною групою.

Порівняльний аналіз гематологічних показників між контрольною та дослідною групами у 7-добових поросят також показав значні відмінності на користь дослідної групи. Зокрема, у дослідній групі зафіксовано: кількість еритроцитів – $6,72 \pm 0,10$ Т/л, концентрація гемоглобіну – $114,5 \pm 3,5$ г/л, гематокрит – $42,8 \pm 0,88$ %, загальний білок – $73,8 \pm 0,85$ г/л, альбуміни – $44,7 \pm 0,60$ %. Ці результати підтверджують позитивний вплив Феролайфу на гематологічний статус поросят.

Покращення гематологічних показників, таких як кількість еритроцитів ($7,52 \pm 0,10$ Т/л), концентрація гемоглобіну ($118,1 \pm 3,0$ г/л) та величина гематокриту ($47,1 \pm 0,40$ %), у дослідній групі було особливо вираженим у старших вікових групах, що свідчить про накопичувальний ефект Феролайфу.

Таким чином, ефективність препарату Феролайф підтверджується зниженням частоти виявлення клінічних ознак залізодефіциту у дослідній групі. У контрольній групі поєднаний перебіг анемії, блідість слизових оболонок, слабкість та ознаки недостатності заліза спостерігалися у 5 поросят (8,33 %) у 7-добовому віці та у 3 поросят (5,0 %) у 22-добовому віці. У дослідній групі поросят клінічні ознаки недостатності заліза не були зареєстровані.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Lipinski P., Starzynski R. R., Canonne-Hergaux F., Tudek B., Kowalczyk P., Dziaman T., et al. Iron supplementation in suckling piglets: a double-edged sword? // *Pharmaceuticals*. – 2021. – Vol. 14, No. 6. – P. 571. – DOI: 10.3390/ph14060571.
2. Mazgaj R., Lipiński P., Starzyński R. R. Iron supplementation of pregnant sows to prevent iron deficiency anemia in piglets: a procedure of questionable effectiveness // *International Journal of Molecular Sciences*. – 2024. – Vol. 25, No. 7. – Article 4106. – DOI: 10.3390/ijms25074106.

3. Kiron V., Pham H. N., Satoh S., Watanabe T. Iron deficiency anemia in piglets and molecular mechanisms involved in iron metabolism // International Journal of Applied and Basic Medical Research. – 2023. – Vol. 13, No. 2. – P. 101–107.

4. Perri A. M., O'Sullivan T. L., Harding J. C., Wood R. D., Friendship R. M. Impact of iron deficiency anemia on the health and productivity of piglets: a review // Journal of Swine Health and Production. – 2022. – Vol. 30, No. 1. – P. 15–22.

УДК: 636.7.09:616.36/.37

КРИВОРУЧКО С.Л., здобувачка вищої освіти

Науковий керівник – **САМОРАЙ М.М.**, канд. біол. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН ПЕЧІНКИ І ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ ТА ЛІКУВАННЯ СОБАК ЗА ГЕПАТОПАНКРЕАТИЧНОГО СИНДРОМУ

За діагностики гепатопанкреатичного синдрому у собак використовувати клінічне дослідження, визначати показники функціонального стану печінки (вміст загального білка, альбумінів, загального білірубину, активності АсАТ і АлАТ) та підшлункової залози (активність α -амілази). При лікуванні собак з ознаками гепатопанкреатичного синдрому упродовж 21 доби слід використовувати препарати гепатопротекторної дії (карсил 1 драже х 3 рази на добу (0,105 г) всередину і ферментативної дії (панкреатин 1 т х 2 р в добу (1,0 всередину), протягом 14 діб – но-шпу (1 т х 3 р в добу (0,12 г) всередину. Внутрішньовенно разом з 10%-ним розчином глюкози (20 мл 1 раз у 3 добу вводити 2 мл аскорбінової кислоти).

Ключові слова: гепатопанкреатичний синдром у собак, профілактика, препарати гепатопротекторної та ферментативної дії.

Собаки сприйнятливі до внутрішніх, інфекційних та інвазійних хвороб, які супроводжуються ураженням серцево-судинної, дихальної систем та паренхіматозних органів. Хвороби печінки та підшлункової залози значно поширені серед собак особливо порідних [1].

За даними О.А. Дикого [2], дистрофія печінки діагностована у 50,3% собак службових порід. Однією з її причин є порушення годівлі, зокрема дефіцит енергії та поживних речовин. За багатьох хвороб ураження печінки та підшлункової залози є вторинною патологією. Очевидно, розвивається поліморбідна внутрішня патологія зі своїми особливостями перебігу, тобто патологія одного з органів чи систем супроводжується змінами з боку інших, що мають одночасний перебіг [2].

На сьогоднішній день вітчизняна ветеринарна медицина зробила значний крок вперед щодо методів діагностики хвороб свійських тварин. Використання в практиці принципово нових методів рентгенологічного дослідження, ендоскопії, ехографії, комп'ютерної томографії ультразвукової діагностики значно збагатило знання фахівців про механізми розвитку хвороб, дозволило проводити оцінку функціональних та морфологічних змін органів. Незважаючи на значне поширення патології підшлункової залози, питання як фізіологічного, так і патологічного статусу собак різних порід, вивчені недостатньо.

Тому, вивчення функціонального стану печінки й підшлункової залози є актуальним і необхідним.

Найчастіше хвороби підшлункової залози діагностують у дрібних тварин, що пов'язано із видовою особливістю екзокринної функції органа. Відомо що за годівлі собак м'ясом підшлункова залоза виділяє багато трипсину, молочними продуктами – ліпази і трипсину.

Собаки багатьох порід особливо чутливі до різних видів ендокринної патології. Деякі захворювання є спадковими, що суттєво впливає на діагностику хвороб у тварин, ускладнює їх розведення та утримання [3]. Так, наприклад, до цукрового